

sb. z. a n. za předčasný. Plyne to zejména i z ustanovení odst. (3) § 6 zákona č. 33/1934 sb. z. a n., poněvadž podle tohoto zákonného ustanovení nesměl býti v době do 31. března 1934 proveden ani výkon exekuce a ani na návrh věřitele prohlášen konkurs proti zemědělci.

Čís. 13875.

Dočasná opatření v exekučním a konkursním řízení proti zemědělcům (zákon ze dne 24. února 1934, čís. 33 sb. z. a n.).

Předpis § 3 zákona nepředpokládá, by byl vydobyt exekuční titul i pro úroky, jež se staly splatnými po 9. květnu 1933, nýbrž jen, že exekuční řízení bylo již zahájeno.

(Rozh. ze dne 25. října 1934, R I 1014/34.)

Návrh vymáhající věřitelky, by bylo pokračováno v dražebním řízení proti zemědělcům omezeném na 9% úroky z pohledávky 23.675 Kč od 10. května 1933 do zaplacení, soud první stolice zamítl. Rekursní soud vyhověl návrhu. Důvody: Prvý soud, ač dlužníci jsou dlužní splatné úroky po 9. květnu 1933, nepovolil pokračování v dražebním řízení, máje za to, že § 3 zák. č. 33/1934 předpokládá, že pro dlužné úroky bylo vydobyto exekučního titulu, kdežto v souzeném případě jsou úroky příslušenstvím hlavní pohledávky 23.675 Kč. Názor ten jest nesprávný. Podle § 3 řečeného zákona není odklad přípustný mimo jiné i tehdy, když se vede exekuce pro úroky splatné po 9. květnu 1933, a tento případ, jak sám první soud přiznává, tu jest a proto dlužníci nemají právo na odklad exekuce.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

První soud sám uvádí, že návrh vymáhající věřitelky byl obmezen na úroky od 10. května 1933. Vyhovuje proto napadené usnesení stavu věci a zákonu a odkazuje se na jeho správné důvody, které nebyly vyvráceny důvody dovolacího rekursu, k nimž se podotýká, že požadavek, aby byl vydobyt exekuční titul i pro úroky, jež se staly splatnými po 9. květnu 1933, zákon nečiní a že zákon v tom směru jen předpokládá, že exekuční řízení bylo již zahájeno. Podle zprávy ústavně-právního a národohospodářského výboru tisk č. 1222 a tisk č. 2500 poslanecké sněmovny je v intenci zákona č. 33/1934 sb. z. a n. chrániti zemědělce jen proti tíživým starým dluhům, by zemědělec mohl z běžné tržby plniti všechna běžná vydání, na závazky vzniklé po 9. květnu 1933 se však odklad exekuce vztahovati nemá.

Čís. 13876.

Stanovil-li exekuční soud usnesením, nikoliv rozvrhovým, výšku útrat správce konkursní podstaty, jež byly pravoplatným usnesením konkursního soudu podle § 47 odst. (3) konk. ř. ze dne 10. prosince 1914, čís. 337 ř. zák., uznány za pohledávky za zvláštní podstatou, a rekursní

soud toto usnesení potvrdil, není dovolací rekurs podle § 528 c. ř. s. a § 87 ex. ř. přípustný a nebyl by ani přípustný, kdyby se stanovení výše těchto útrat bylo stalo v rozvrhovém usnesení.

(Rozh. ze dne 25. října 1934, R I 1016/34.)

Soud první stolice upravil útraty správce konkursní podstaty týkající se zvláštní podstaty, exekučně vydražené nemovitosti úpadcovy. Rekursní soud k rekursu knihovní věřitelky napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs knihovní věřitelky.

Důvody:

Exekuční soud stanovil usnesením, nikoliv rozvrhovým, výšku útrat správce konkursní podstaty, jež byly pravoplatným usnesením konkursního soudu podle § 47 odst. (3) konk. ř. čís. 337/14 ř. z. uznány za pohledávky zvláštní podstaty, a rekursní soud usnesení to potvrdil. Nerozhodoval tedy exekuční soud a rekursní soud o vlastním nároku správce konkursní podstaty a o určení pořadí, nýbrž jen o číselném ustanovení jednotlivých položek; není proto dovolací rekurs podle § 528 c. ř. s. a § 78 ex. ř. přípustným a nebyl by ani přípustným, kdyby se ustanovení výše těchto útrat stalo v rozvrhovém usnesení, ano určení útrat, i když bylo pojato do rozvrhového usnesení, není předmětem rozvrhového jednání a rozdělovacího usnesení (§§ 209, 235 ex. ř.) a neplatí tu výjimečné ustanovení § 239 poslední odstavec ex. ř. (srovnej rozh. čís. 6345, 5843, 7923 sb. n. s.).

Čís. 13877.

Mezi účinky vyrovnacího řízení, jež potvrzají podle § 2 (2) konk. ř. ze dne 10. prosince 1914 čís. 337 ř. zák. do prohlášení konkursu, patří i předpisy o předpokladech přípustnosti započtení a účinky započtení trvají i v konkursním řízení nepřetržitě dále.

(Rozh. ze dne 25. října 1934, R I 1090/34.)

Žalovaná akciová společnost dodala dne 9. února 1928 družstvu v J. zboží za 43.536 Kč, jež družstvo nezaplatilo. Dne 28. června 1928 bylo o jmění družstva zahájeno vyrovnací řízení, jež bylo usnesením ze dne 26. ledna 1929 zastaveno. Dne 31. ledna byl na jmění družstva vyhlášen konkurs. V listopadu 1928 nabylo družstvo proti žalované společnosti pohledávky 3.865 K, již mu žalovaná nezaplatila. Tuto pohledávku prodalo družstvo se souhlasem věřitelského výboru žalobkyni. Žalovaná přihlásila svou pohledávku za družstvem 43.536 Kč i k vyrovnání i ke konkursu družstva. Pohledávka nebyla popřena. Proti žalobě, již se domáhala žalobkyně na žalované společnosti zaplacení 3.863 Kč, namítla žalovaná: Zažalovaná pohledávka v den uvalení konkursu (31. ledna